

Sentencia beati augustini de libro retractionum.

Libros de trinitate que deus est quindecim scripsi p aliquot annos. sed cum eorum duodecimum nondum perfecisse et eos diutius tenebam quod possent sustinere qui vehementer habere cupiebant. subtracti sunt michi minis emendati quod deberent ac possent quādo eos edere voluisse; Quod post ea quod compi. quia etalia eorum apud nos exemplaria remanserunt. staturam eos iam ipse non edere. sed sic habere ut in alio aliquo opusculo meo quid michi de his euenerit dicerem. Virgentibus tamen fratribus quia resistere non valui. emēdavi eos quantum emendandos putavi et compleui et edidi. adiungens eis a capite epistolam quam scripsi ad venerabilem aurelium episcopū cartaginensis ecclesie. quo tanquam prologo exposui. et quid accidisset et quid facere mea cogitatione voluisse et quid fratrum caritate compellente. fecisse. In quoque libro undecimo cura de corpore visibili agerem. dixi quo circa id amare alienari ē quod secundum eum morem dictum est quo aliquid sic amat. ut eo frumento existimet beatum se esse qui hec amat. Nam non est alienari in laudem creatoris amare speciem corporalem. ut ipso creatore frumentum quisque vere beatus sit. Itemque in eodem ubi dixi nec auem quadrupedē memini quia non vidi. sed fantasiam talem facilime intueor dum alicui forme volatili quale vidi. adiungo alias duos perdes quales itidem vidi. hec dicens non potui recolere volatilia quadrupedia quod lex cōmemorat. Neque enim computat in pedibus duo posteriora crura quibus locustae saliunt quas dicit mundas. et idō discerit ab immundis calibus volatilibus qui non saliunt illis cruribus sicut sunt carabei. Omnia quippe huiusmodi volatilia quadrupedia vocantur in lege. In duodecimo velut exposito verborum

apostoli ubi ait. Omne peccatum quod cunctū fecerit homo extra corpus est. nō michi satisfacit. nec sic puto intelligendum quod dictum est. Qui autem formicatur in corpus proprium peccat. tanquam ille hec faciat qui propter adipiscenda ea que per corpus sequuntur. ut in his finem boni sui ponat. aliquid agit. Hoc enim longe plura peccata complectitur. quod illa formicatio que cōcubitu ppetratur illico de qua locutum cum hoc diceret apostolum apparet.

Epistola augustini aurelii pponēsis episcopi ad aureliū episcopum cartaginensis ecclesie.

Afficio beatissimo et sinceris summa caritate venerabili fratre et consacerdoti pape aurelio augustino in domino salutem. De trinitate que deus et summus et verus est liberos iuuemus inchoauim. sener edidi. dimiseram quippe hoc opus postea quod comprei p̄receptos michi esse siue surreptos ante quod eos absoluuerem et retractatos ut mea dispositio fuerat expolirem. Non enim sigillatum sed omnes simul edere ea ratione decreueram. qua precedentes cōsequentesque inquisitione necuntur. Cum ergo per eos homines qui priusque vellem ad quosdam illorum puenire potuerūt. dispositio mea nequisset impleri. interruptam dictationem reliqueram. cogitans hoc ipsum in aliis quibus meis scriptis cōqueri ut scirent qui possent non a me fuisse eosdem libros edictos. sed ablatos priusque michi editione mea digni viderentur. verum multorum fratrum vehementissima postulatione. et maxime tua iussione cōpulsus opus tam laboriosum. adiunctorante domino terminare curauim. eosque emendatos non ut volui. sed ut potui. ne ab illis qui surrepti iam in manus hominū exierant plurimum disparearet. venerationem tue per filium nostrum diaconum carissimum misi. Et cunctaque audiendos. describendos. legendosque permisi. in quibus si seruari

